

ker ned i Græsset og optages af Moder Jord. Der findes ingen Monumenter over Enkeltpersoner i denne Lund, men i Krematoriebygningen eller i Klostergangens Mur kan de Efterlevende opsætte en Mindetavle over den Afdøde, ligesom de ogsaa kan mindes denne ved at plante et Træ eller opsætte en Bænk i Mindelunden (se Fig. 7 og 8).

I Tidsskriftet „Ignis“ for December 1932 giver Adjunkt Övdén fra Uppsala en Beskrivelse af en Ligfærd med paafølgende Askespredning. Det hele Følge – i England følger i Almindelighed kun de Nærmeste den Afdøde paa hans sidste Færd – samles i Ceremonisalén, hvor den gejstlige Handling udføres af en wesleyansk Metodistpræst; derefter forsvinder Kisten igennem Væggen, der har aabnet sig, ind i Rummet ved Siden af. Selve Brændingen finder derefter Sted, og Følget samles imedens ved en Bænk i Mindelunden. Krematorieforstanderen foretager, iført en hvid Dragt, Askespredningen: fra en særlig Spredningsurne glider Asken ud og føres af Vinden ud over det høje Græs; kun ganske kort Tid ses det sølvhvide Støv, saa suges det ned i den fugtige Jord, – og Følget fjerner sig stille.

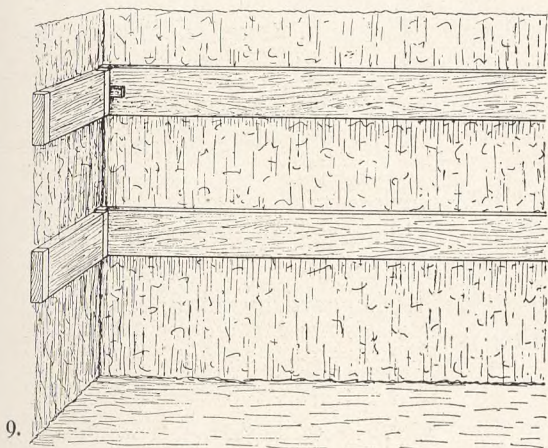
Antallet af Askespredninger stiger Aar for Aar og finder ogsaa Sted i *Golders Green*, hvor man kun 25 Minutters Kørsel fra det larmende Picadilly Circus finder en lignende skøn og fredfyldt Mindelund, „*Garden of Rest*“, og som med sin Klostergang, sine Blomsterbede, Plæner og Træer og med sin Fuglesang danner et smukt Naturens og Livets Monument til de Dødes Minde.

Gravens Afstivning.

Af Gartner Axel Christensen.

Til Afstivning bruges 2"×8" Planker. Disse er for Holdbarhedens Skyld forsynede med et solidt Beslag i hver Ende. De haves i forskellig Længde, da Graven jo ikke graves større end nødvendigt. De almindelige Maal for Længdestykkerne er 3'×12" og for Tværstykkerne (Spænderne) 1'×8". Naar Gravearbejderen graver, sætter han Afstivning i, efterhaanden som han kommer ned, først Længderne og derpaa Spænderne, som, naar Længderne er sat rigtigt, maa bankes ind mellem disse. Viser det sig, at Længderne er kommen for langt fra hinanden, maa man bruge Trækiler. Hvor mange Sæt Afstivning, man skal have i Graven, afhænger af Jordens Beskaffenhed, men selv i fast Ler bør man dog have mindst 2 Sæt, og har man Sand, er det ofte nødvendigt at sætte ganske tæt Afstivning helt ned til Bunden. Værst er man stillet, naar der findes Flydesand, idet dette gør det næsten umuligt at grave. Muligvis kunde man bruge Planker med Not og Fjeder, som ved vanskeligt Dræningsarbejde, men dette har saa vidt mig bekendt ikke været forsøgt.

Naar Graven tilkastes, tages Afstivningen først af, efterhaanden som det er nødvendigt; man kan da helt undgaa, at Siderne skrider.

9. Skema over Anbringelse af Afstivningsplanker i Graven.